

KUR'AN-I KERİM'İ SAHİH KAYNAKLARDAN ÖĞRENMEK

Euzubillahimineşşeytanirracîm.

Bismillahirrahmânirrahîm.

el-Hamdü lillâhi rabbi'l-âlemin hamden kesîran tayyiben mübâreken fîhi kemâ yenbeğî li-celâli vechihî velî azîmi sultânih. Ves-salâtü vesselâmü âlâ seyyidinâ muhammedin ve âlâ âlihi ve sahbihî ve men tebi'ahû bi-ih-sânin ecmaîn. Emmâ ba'dü fe-kâle Resûlul-lahi sallallahu aleyhi ve sellem;

أَكْثَرُ مَا أَتَخَوَّفُ عَلَى أُمَّتِي مِنْ بَعْدِي رَجُلٌ يَتَنَاوَلُ
الْقُرْآنَ، يَضَعُهُ عَلَى غَيْرِ مَوَاضِعِهِ، وَرَجُلٌ يَرَى أَنَّهُ
أَحَقُّ بِهَذَا الْأَمْرِ مِنْ غَيْرِهِ.

Ekseru mâ etehavvefü âlâ ümmetî min ba'dî raculün yeteevvelü'l-kur'âne yeda'uhû âlâ ğayri mavâdı'ihî ve raculün yerâ ennehû ehakku bi-hâze'l-emri min ğayrihî.

Hız. Ömer *radıyallahu anh'ten* Tayâlisî ri-vayet etmiş ki Peygamber Efendimiz şöyle buyuruyor;

Ekseru mâ etehavvefü âlâ ümmetî min ba'dî. "Benim hayatımdan sonra ümmetimin

başına gelecek şeylerden en çok korktuğum şu iki şeydir.”

İki şeyden en çok endişe ediyor Peygamber Efendimiz. Bir;

Raculün yeteevvelü'l-kur'âne yeda'uhû âlâ ğayri mavâdı'ihî. “Bir kişi ki Kur'ân-ı Kerîm'in âyetlerini açıklıyor, tevil ediyor ama.” *Yeda'uhû âlâ ğayri mavâdı'ihî.* “Uygun olmayan mânayı veriyor, kelimeleri uygun olmayan anlam vererek izah ediyor.”

Yani Kur'ân-ı Kerîm'i doğru açıklamıyor. En çok ondan korkuyorum. Yani Kur'ân-ı Kerîm'i konuşur, anlatıyorum der ama uygun anlatmıyor, kelimelerin anlamlarını doğru vermiyor. Kur'ân-ı Kerîm'i doğru anlatmıyor, tevilini yerli yerince yerine oturtmuyor, yanlış yapıyor böylece Kur'an doğru öğretilmemiş oluyor. Kur'an doğru öğretilmedi mi, dinin esası Kur'ân-ı Kerîm'dir, o zaman her şey yamulur.

Onun için Kur'ân-ı Kerîm'i sağlam kaynaklardan, sağlam insanlardan öğrenmek lazım. Kur'ân-ı Kerîm'in öğrenimini çok ciddi yapmak lazım, öğretimini çok ciddi yapmak lazım. Hadîs-i şerîflere dayalı olarak, sahih rivayetlere dayalı olarak Kur'ân-ı Kerîm'i

açıklayan tefsirleri okumak lazım. Öyle isrâiliyât, efsaneler, hikayeler, böyle yalan yanlış yorumlar ile anlatmak değil.

Mesela;

وَاعْبُدْ رَبَّكَ حَتَّىٰ يَأْتِيَكَ الْيَقِينُ

*Va'büd rabbeke hattâ ye'tiyeke'l-yakînü.*¹ "Ölüm gelinceye kadar rabbine güzel ibadet eyle."

Yani hayatın bitinceye kadar, yani imtihan bitinceye kadar ibadet eyle. Şimdi burada ölüm yerine bir kelime kullanılmış, *yakîn* kelimesi kullanılmış. Yakîn... "Yakîn sana gelinceye kadar rabbine ibadet eyle."

Yakîn "ölüm" demek ama neden o ölüme yakîn denmiş?

Herkesin başına geleceği kesin olduğundan Arapça'da ölüme yakîn adı veriliyor.

Bazısı Kur'ân-ı Kerîm'in bu âyetini alıp, "Yakînin mânası sağlam imandır, sağlam iman gelinceye kadar ibadet et, sağlam iman geldi mi ibadeti bırak." mânasını çıkartmaya kalkıyor. Bu yanlıştır işte, kelimeyi anlamının dışında yersiz kullanmaktır. Çünkü Peygamber

¹ 15/Hicr, 99.

Efendimiz imanını en kuvvetli insan olduğu halde en son anına kadar namazlarını kıldı. Hasta olduğu zaman koluna girdiler, camiye getirdiler yine kıldı. Yani imanını arttıktan sonra namazı bırakmak diye bir şey, ibadeti bırakmak diye bir şey [yok.] Böyle bir şeyi söylemek küfürdür, yanlıştır. Ama bunu rafiziler, dini bozmak isteyen insanlar bu âyeti okuyarak bazı insanları kandırmışlardır.

Peki yakîn kelimesinin ölüm mânasına geldiği kesin mi?

Evet kesin, Kur'ân-ı Kerîm'de bu konuda âyet var. Âyet-i kerîmelerde buyuruyorlar ki;

Cehenneme girenlere soruluyor, yani size peygamber gelmedi mi, size âyet inmedi mi, size Allah ikazcı göndermedi mi?

Diyorlar ki; “Geldi ama biz eğlendik, alay ettik, dinlemedik, kulağımızı tıkadık, nihayet *hattâ etâne'l-yakîn*.² Nihayet biz böyle gafletle ömür sürerken ölüm geldi öldük.”

İşte bak kâfir, cehennemlik kâfir söylüyor bu sözü ki yakîn bize gelinceye kadar böyle eğlendik, oyalandık, ölüm [geldi,] ondan sonra da iş işten geçti.

Ha demek ki yakîn kelimesi, kuvvetli iman mânasına olmadığı burada kesin, çünkü kâfir, imansız, imansız öyle söylüyor, *hattâ etâne'l-yakîn*. "Bize ölüm gelinceye kadar."

Buradan anlaşılıyor ki Kur'ân-ı Kerîm'de yakîn, başka bir âyet-i kerîmede kesin olarak kâfirin ağzından da ölüm mânasına kullanılmış, geçmiş. Yani, *hattâ etâne'l-yakîn*. "Ni-hayet bize yakîn geldi de biz bir türlü iman etmeden, iman edenlerle alay ederek gafletle ömür geçirmişken ölüverdik." diyor. Tamam, işte bu doğru tevil. Birincisi rafızilerin veya bir takım yalancı heriflerin müslümanı ibadet-ten koparmak için bu âyet-i kerîmeyi kullanmak istemesi yanlış.

İşte Resûlullah Efendimiz Kur'ân-ı Kerîm'in sevgisini böyle sömürmek isteyen, Kur'ân-ı Kerîm âyeti gösterip de insanı şaşırtmak isteyen kimselerden korktuğunu beyan ediyor, endişe ettiğini beyan ediyor.

Bizim bir mühendis kardeşimiz vardı, mühendislik fakültesinde kendilerine bir mason profesör geldiğini söylerdi. Mason kendisi yani bozuk ama o kadar âyetler biliyordu, öyle anlatıyordu ki, âyetler okuyordu ki bize, hayret ediyorduk diyor. Tabii onun okumasına,

izah vermesine itimat da edilmez çünkü o şaşırtmak için okur, aldatmak için okur. Onun için söyleyen kimsenin kim olduğuna, selahi-yetli olup olmadığına çok dikkat etmek lazım.

a. Dini Yanlış Yorumlayanların Amacı

Öyle kitaplar var ki yazılmış basılmış, dini tamamen yanlış yorumlarla aksi istikamete çekmek istiyor. Bozuk insanlar... Hatta gayri-müslimlerden İslâm hakkında eser yazanlar var, âyetleri saptırıyorlar, papazlardan, ha-hamlardan böyle yalan yanlış yapanlar var.

O halde sağlam alimlerden, sağlam riva-yetlerden, sağlam kitaplardan Kur'ân-ı Kerîm'i doğru olarak öğrenmek lazım, öğret-mek lazım. Resûlullah'ın endişe ettiği o çeşit insanlara meydan bırakmamak lazım, o çeşit insanları da konuşturmamak lazım ve dinle-memek lazım. Bir.

İkinci korktuğu şey neymiş Peygamber Efendimiz'in?

Ve raculün yerâ ennehû ehakku bi-hâze'l-emri min ğayrihî. "Ve bir adam ki bu işe kendisini başkasından daha müstehak, da-ha layık görüyor, ondan da korkuyorum di-yor."

Şimdi "bu iş" dediği hangisi?

Bi-hâze'l-emr. Peygamber Efendimiz'in bir adam ki bu işe kendisi başkasından daha layık görüyor, işte ondan korkuyorum.

Hangi iş? Hangi işe daha layık görüyor? Öteki müslümanlardan daha ilerdeyim, daha üstünüm, bu işe ben layıkım diyor. Ne kastediliyor?

Hilafet. Peygamber Efendimiz'den sonra ümmetin başına halife kim olacak meselesi. Yani adam çıkacak diyecek ki; benim olmam lazım, ben olacağım. Halbuki layık değil.

Bu sefer ne yapacak? Benim olmam lazım dediği layık da değil, ne yapacak?

Asıl layık olanla çarpışacak, fitne olacak.

Başkanlık meselesinden, siyaset hikayesinden, müslümanların yönetimi meselesinden ne olacak?

Müslümanlar tefrikaya düşecekler, çarpışacaklar.

Çarpışmadılar mı?

İslâm tarihini bir kurcalayın, hafızanızı bir hatırlayıverin olan olayları... Ben bu işe layıkım diye ordular teşkil edip de birbirleriyle çarpışmadı mı bazı insanlar?

Çarpıştılar.

Layık olanın karşısına layık olmayanlar orduyla çıkmadılar mı?

Çıktılar.

Peygamber Efendimiz'in torununu Kûfe halkı, "Sen bizim başımıza halife ol." diye çağırmıştı. O da Medine-i Münevvere'den ço-luğu çocuğunu, torununu, akrabasını toplaya-rak kendisini sevenlerle beraber Kûfe'ye yola çıkmıştı. Medine'den, yani Arabistan'dan Irak'a, çölleri geçecek gidecek.

Ne yaptılar?

Yolunu kestiler, Peygamber Efendimiz'in mübarek torununu, Hz. Hüseyin'i ve hanımla-rını ve çocuklarını, hepsini hunharca, korkunç bir şekilde çölde kısıtırıp hepsini katlettiler.

Resûlullah Efendimiz tabii işte bundan korktuğunu beyan ediyor. Bunu beyan ediyor ama yine de, yine de bu ikisi de oldu.

O halde neden söylüyor Peygamber Efen-dimiz?

Dikkat edin diye söylüyor. Önceden mer-hametinden, lütfundan, Ümmet-i Muham-med'e şefkatinden;

عَزِيزٌ عَلَيْهِ مَا عَنِتُّمْ حَرِيصٌ عَلَيْكُمْ بِالْمُؤْمِنِينَ
رَؤُوفٌ رَحِيمٌ

*Azîzun aleyhi mâ anittüm harîsun aley-
küm bi'l-mü'minîne raûfu'r-rahîm.*³

Mü'minlere karşı çok merhametli, şefkatli olduğundan aman hatalı hareket etmesinler, yanlış tarafta yer almasınlar, doğru tarafı tutsunlar, oyuna gelmesinler, aldanmasınlar diye söylüyor.

Kaderin cilvesi, tabii onlar olacak da, imtihan, imtihanda doğruyu, doğru tarafı seçmeleri için ön bilgi veriyor da artık anlayan anladı, anlamayan anlamadı.

İkinci hadîs-i şerîf;

أَكْثَرُ مَا يُدْخِلُ النَّاسَ الْجَنَّةَ تَقْوَى اللَّهِ، وَحُسْنُ
الْخُلُقِ؛ وَأَكْثَرُ مَا يُدْخِلُ النَّاسَ النَّارَ الْأَجْوَفَانَ: الْفُؤُ
وَالْفَرْجُ

*Ekseru mâ yudhilu'n-nâse'l-cennete tak-
vallâhi ve husnu'l-hulukı ve ekseru mâ yudhi-
lu'n-nâse'n-nâre el-ecvefâni el-femü ve'l-
fercü.*

³ 9/Tevbe, 128.

Bu hadîs-i şerîf sahih hadîs-i şerîflerden, Ahmed b. Hanbel, Buhârî, Tirmizî, İbn Mace ve diğer kaynaklar Ebû Hüreyre *radıyallahu anh'*ten rivayet etmişler.

Ekseru mâ yudhilu'n-nâse'l-cennete. "İnsanları cennete sokan sebeplerin çoğunlukla, en başında ne geliyor?"

Takvallâhi ve husnü'l-hulûk geliyor; "Allah korkusu, takvâ ve güzel huy geliyor."

Yani cennete neyle girecekler? Ekseriyetle girenler hangi dersten güzel not aldıkları için girecekler cennete? En mühim şey ne?

Takva.

Takva ne demek?

Sakınarak, düşünerek, titizlenerek, Müslümanlığını Allah'tan korkarak, cehenneme düşmekten korkarak, azaba uğramaktan korkarak dikkatli ifâ etmek demek. Yani takvâ sözünde hem derin derin düşünmek, hem titizlik, hem Allah korkusu mânası var. Böyle olduğu zaman böyle insan Allah'ın sevgili kulu oluyor. *Vallâhu yuhibbü'l-muttakîn.*⁴ "Allah müttakîleri seviyor ve cennete sokuyor."

Bizim de en çok dikkat etmemiz gereken iş takvadır. Söylediğimiz söze, yaptığımız işe,

alışverişimize, insanlarla muamelemize daima takvâ ile, takvâ esası ile şey yapmalıyız, eğilmeliyiz. Her işimiz müttakî kullar olarak yapmalıyız. Bu çok önemli. İkincisi;

Husnü'l-hulukı. "Güzel huy..."

Biliyorsunuz bu takvâ ve güzel huyun öğrenilme yolu, mektebi de tasavvuftur.

Takvayı nereden öğreneceğiz, güzel huyu nasıl alacağız?

Güzel huy söz demek değildir, eğitimidir. Yani öğretim değildir güzel huy, eğitim işidir. Eğiteceksin güzel huylu olacak. Eğitmezsen hepsini tilki gibi bilir yine kötü işi yapar. Bilmek yetmez, bildiğine göre güzel huylu yaşamak gerekir. Bu da eğitimle olur. İşte tasavvuf eğitimi.

Takva da güzel huy da tasavvufla tarikatla elde edilir. Onun için tasavvufî tavsiyeleri, vazifeleri güzel yapmamız lazım. Yani evet tasavvuf insanı takvalı insan yapar, güzel huylu insan yapar.

Yapar mı?

Yapar.

Tarih boyunca bütün güzel huylu insanlar incelenirse tasavvuf terbiyesi almış oldukları görülür. Ama bazısı tarikate girmiş de yine de

güzel huylu değil, takvalı değil. Tasavvufî vazifelerini yapmadığı için. Tasavvufî vazifelerini yapmayınca, ilacı içmeyince iyi olmuyor.

Hasta ilacı içmediği zaman ne oluyor?

İyi olmuyor. Mesele bu. Onun için dervişlerin zikir vazifelerini ve tasavvufî diğer görevlerini güzelce yapmaları lazım ki bu takvâ Allah tarafından kendilerine verilsin ve güzel huya nâil olsunlar.

Muhterem kardeşlerim!

Güzel huylu olmaya çok dikkat etmek lazım. Huylar kolay değişmiyor. İnsan kolay kolay güzel huylu olamıyor, alışmış olduğu huyları kolay kolay bırakamıyor. Güzel huylu olmaya çok özel eğilmek lazım. Mücahede lazım. Güzel huylu olmaktan insanı iki şey engel oluyor, alıkoyuyor; birisi şeytan, birisi nefis. Şeytanı ve nefsi yenmek için de büyük cihat yapmak lazım. Cihat yapmayınca olmuyor. Biliyor insan, sabretmek iyi ama sabredemiyor. Biliyor insan, şu vazifeleri yapması lazım ama tembelliği yenip kalkamıyor, nefsi onu yeniyor. Onun için nefisle zorlu bir savaş, büyük bir savaş yapmak lazım, nefsi altetmeyi öğrenmek lazım, şeytanın bacağını kırmayı, şeytana uymamayı öğrenmek lazım.

Evet, gelelim cehenneme giriş sebeplerine.

Ekseru mâ yudhîlu'n-nâse'n-nâre el-ecvefâni. "İnsanları cehenneme sokan şeylerin, sebeplerin başında iki içi boş şey geliyor." İki içi boş şey geliyor, bu ikisi insanları cehenneme sokuyor.

Ecvef içi boş demek, *ecvefân* içi boş iki şey demek.

Birisi ne?

Ağız. İşte içi boş. İçinde dil var. İşte bu ağızdan dolayı, bu laflardan dolayı çok insan cehenneme giriyor. Ağzıyla çok günaha giriyor, hatta küfre düşüyor, kâfir oluyor cehenneme giriyor.

Öteki boş olan şey ne?

Karın.

Karın da boş değil mi? Davul gibi değil mi? Karına da karın boşluğu demiyor muyuz?

Karın boşluğu diyoruz.

Ha bundan ne kastediliyor? Karın boşluğundan ne kastediliyor?

Seks kastediliyor. Ona da hakim olamayınca, onu da yerli yerinde zaptedemeyince, Allah'ın emrettiği yoldan kullanmayınca bu sefer en büyük günahları yükleniyor, zina işli-

yor, harama bulaşıyor, oradan cehenneme düşüyor.

E bunun helal yolu var mı?

Var. Helal yolu nikahtır, haram yolu zinadır.

b. Helalinden Evlenmek ve Hayırlı Evlat Yetiştirmenin Önemi

Helalinden evlenecek, evlenmek de sevaptır, evlenecek, Allah kendisine hayırlı evlatlar verecek, *hayru'l-halef* olacak o evlatlar kendisine. Onu ihtiyarlığında el üstünde tutacak, gül gibi bakacak, babacığım diyecek, anneciğim diyecek, rahat ettirecek, öldükten sonra da sevap kazandırtacak. Yani hayırlı evlat çok büyük sermaye. Hayırsız evlat da çok büyük mikrop kaynağı, zarar kaynağı, kanayan bir yara, daima anayı babayı üzen, öldükten sonra da kabirde ezalandıran bir şey.

Onun için hayırlı evlat yetiştirmeye çok dikkat etmemiz lazım. Hayırlı evlat yetiştirdiği zaman hem dünyada rahat ediyor insan, hem öldükten sonra kabirde rahat ediyor, hem de âhirette faydasını görecek.

E bu da evlenmekle oluyor, evlenmeden olmuyor, bekâr duracağım deyince olmuyor. Bekâr duracaksın, tamam, anan öldü, baban

öldü sana bakan, evlenmedin de, çoluk çocuğunda yok, ne olacak?

Haydi buyur. Yani ihtiyarlıkta yalnız başına çok zor. Onun için bu kanûn-i ilâhînin güzelliğini anlayıp ona uymak lazım. Evlen, çoluk çocuğun olsun, büyüsünler, çocukların evlesin, torunların olsun, sen de bir tatlı ihtiyar olarak sana da granny flat mı verirler, ne yaparlarsa yaparlar. Çamaşırını yıkarlar, yemeğini yedirirler, bilmem ne filan derken âhir ömründe maddî bakımdan, dünyevî bakımdan rahat edersin, kabirde rahat edersin. Oğlun, kızın, torunun hayır yaptıkça, yetiştirdiğin hayırlı kimseler, kabrine sevap gelir, nur dolar, âhirette de hayrını görürsün, öyle hayırlı evlatlar yetiştirdiğin için Allah mükafatlandır, cennetine sokar.

Demek ki dilimize sahip olacağız, namusumuza da belimize de sahip olacağız, kuşağımızı da sağlam bağlayacağız.

Hocam tamam biz sağlam bağlıyoruz da...

Çocuklarınıza da dikkat edeceksiniz. Burada, özellikle Avrupa ülkelerinde, Avustralya gibi ülkelerde, bu gibi ülkelerde çocukları ilkokuldan itibaren bu konularda kışkırtıcı bir

eğitim var, kışkırtıcı bir eğitim... Mesela biz kendimiz yetişirken, kendinizi düşünün nasıl yetiştiniz, ayıptır, günahdır, sus, ayy, ağzına o lafı alma, bilmem ne filan... Kız gibi yetişiyor Anadolu'da, erkekler bile kız gibi yetişiyor, kızlar da anasının dizinin dibinde ev hanımı olarak güzel yetişiyor. Ondan sonra evlenince işte bir kocasını tanıyor, adam da bir karısını tanıyor, o kadar. Böyle oluyor.

Burada öyle değil, burada teşkilat, düzen çok daha başka türlü. Küçük yaştan öğretiyorlar, ondan sonra evlilik öncesinde de bir sürü defa macera oluyor, iş karmakarış oluyor. Vefası da olmuyor. Kadının vefası olmuyor, erkeğin vefası olmuyor. Erkek karısına hıyanet ediyor, kadın kocasına hıyanet ediyor bile bile, gözünün içine baka baka... Hem de, Niye böyle yapıyorsun?" dediği zaman diklenerek; "Karışamazsın bana, benim hürriyetim var!" filan diyerek edepsizlikte hürriyet var diye böyle şey yapıyor.

İslâm, ayrı bir hayat nizamı değil mi İslâm?

Ayrı. Başka Hint ahlâkı, Çin ahlâkı, Avrupa ahlâkı, Amerika ahlâkı beni ilgilendirmez. Ben müslümanım! Ben müslüman oluşuma

göre Resûlullah *sallallahu aleyhi ve sellem* nasıl öğretmişse, Kur'ân-ı Kerîm neyi emretmişse ben öyle yaşarım, Resûlullah'ın sevgisini, şefaatinı kazanırım, Allah'ın rızasını kazanırım, cennete giderim. Benim yolum bu.

E bunlar böyle yapmıyor?

Kendileri bilir. Kâfir.. İsteyen kâfir olur bu dünyada isteyen mü'min. Kâfir olan ebedî cehennemde yanacak. Bu dünya hayatı gelip geçici, 70-80, 100 yıl, âhîret hayatı sonsuz. Sonsuz hayatını mahvediyorlar.

Bir de şu var, bunu da arada söyleyeyim; bunların da asıl dindarları yine namuslu. Yani din gevşediği için bu şeyleri yapıyorlar. Asıl kiliseye bağlı, papaza bağlı, hahama bağlı olanlar dinlerinin emirlerine uygun hareket edenler var.

Mesela ben bir hıristiyan kadın hatırlıyorum, siyah elbiseler giymişti, elinde eldiven, ayaklarında siyah çoraplar, "Aman ben Allah'tan korkarım." dedi. Ben bir dükkânda çalışıyordum yaz günü, geldi bir terlik filan bir şey aldı. Kadının takvasına hayret ettim. "Ben Allah'tan korkarım." diyor, böyle güzelce örtünmüş.

Eskiden onlar da örtünürlerdi, örtünmek onlarda da vardı, namus onlarda da vardı. Örtünmek olmasaydı rahibeler böyle sımsıkı kapanırlar mıydı?

Elbette var örtünmek ama dinleyen yok, frenleri tutmuyor, frenlerinde balata kalmamış... Frenin şeyi, pabucu, kampanaya cız diye sürtüyor kıvılcım çıkıyor. Hiç balata kalmamış, fren pabucu kampanaya sürtüyor, durmuyor; basıyor basıyor çarpıyor ondan sonra, uçurumdan yuvarlanıyor.

Biz müslümanız, her şeyimizi İslâm ahlâkına göre düzenlemek zorundayız.

Üçüncü hadîs-i şerîf;

أَكْثَرُوا مِنْ تِلَاوَةِ الْقُرْآنِ فِي بُيُوتِكُمْ، فَإِنَّ الْبَيْتَ
الَّذِي لَا يُقْرَأُ فِيهِ الْقُرْآنُ يَقِلُّ خَيْرُهُ، وَيَكْثُرُ شَرُّهُ،
وَيَضِيقُ عَلَى أَهْلِهِ

Eksirû min tilâveti'l-kur'ân fî büyûtiküm fe-inne'l-beyte lâ yûkrau fîhi'l-kur'ânü yakıllü hayruhû ve yeksiru şerruhû ve yadîku âla ehlihî.

“Kur'an okumayı evinizde çok yapın, evinizde Kur'an'ı çok okuyun.”

Açın masanın üstüne, rahlenin üstüne, diz çökün mindere, eûzü besmeleyi çekin, güzel güzel Kur'ân-ı Kerîm'i çok okuyun. Mânasını da okuyun, tefsirini de okuyun, mübarek sözlerini de okuyun, ezberleyin de...

Çünkü neden, neden böyle buyuruyor Peygamber Efendimiz?

Fe-inne'l-beyte lâ yûkrau fîhi'l-kur'ânü.
“İçinde Kur'ân-ı Kerîm okunmayan ev.”

Hiç Kur'an okunmuyor, içindekiler hiç Kur'ân-ı Kerîm'le ilgili değiller, hiç okumuyorlar. Eûzü besmele çekilmiyor, Kur'an okunmuyor.

Ne olur? Böyle bir ev ne olur?

Yakıllü hayruhû. “Hayrı az olur bu evin.”
Ve yeksiru şerruhû. “Şerri çok olur.”

Sorunlar, meseleler, sıkıntılar, dırdırlar, kavgalar, gürültüler, isyanlar, aldatmacalar, kıtlıklar vesaire çok olur.

Neden?

Kur'an okunmuyor, bereket yok.

Ve yadîku âlâ ehlihî. “Ve içindeki ev halkını sıkar, daraltır. İçinde Kur'an okunmayan ev içindekileri daraltır.”

Onun için Kur'ân-ı Kerîm okuyun. Kur'ân-ı Kerîm'i okuyun, okuduktan sonra da gidin o

sayfaların mânası nedir bakın, ondan sonra da gidin o mânaları daha iyi anlamak için tefsir okuyun. Her gün bir âyet okusanız bile alnınızdan öperim omuzunuza beş tane yıldız yapıştırırım. Her gün bir âyet okumanıza razıyım. Her gün bir âyet okusanız bir senede 365 âyet olur, bir zaman sonra Kur'ân-ı Kerîm'in tamamını güzelce öğrenmiş olursunuz.

Bir ayet ne olacak?

Ve'l-asri... Aa bir âyet bitti. *Inne'l-insâne le-fî husr.* Yani insan en aşağı beş âyet, on âyet okur.

Bir akşam oturduğu zaman on âyet okursa bir senede ne kadar ayet eder?

Üç bin altı yüz âyet eder. İki senede Kur'ân-ı Kerîm'i güzelce öğrenmiş olursunuz. Kur'an size şefaath eder, Allahu Teâlâ hazretlerinin huzurunda; "Yâ Rabbi! Bu beni okudu, öğrendi." der, size şefaath eder Kur'ân-ı Kerîm, cennete girersiniz. Nur olur size, kabrinizde arkadaş olur, dünyada rehber olur, sıratında kılavuz olur, cennete girmekte yardımcı olur, cennette derecenizi yükseltir.

Onun için Kur'ân-ı Kerîm'i sevelim. Bir de kör körüne okumayalım n'olur... Kör kör okumayalım, mânasını anlamadan okumayalım.

Okuyalım, mânasını da okuyalım arkasından.

Zor değil. Zor değil. O sayfayı okursun...

Vermiyor mu televizyonlarda filan?

Diyanet İşleri Başkanlığı mesela cuma günleri TRT'den yayın yapıyor, Âl-i İmran sûresinin 85. âyetinden 92. âyetine kadar diyor, eûzü besmeleyi çekiyor en meşhur bir hafız, güzel bir yerde, sahne ile resmini çekiyorlar, dinliyoruz, ondan sonra da mânasını veriyor. Ramazan'da... Ramazan geçti mi dımpırtı zımpırtı, hoplama zıplama dolduruyor..

E Kur'an?

Ramazan'daydı.

Öyle şey olur mu, öyle şey olur mu?

Bana şarkı lazım değil, türkü de lazım değil, artist de lazım değil, masal da, roman da lazım değil.

Ben geçen gün açıyorum, işte sabah haberleri dinleyeceğiz, bilmem hava raporunu alacağım diye TRT'yi açıyorum, efendim film! Yok bar kadınının hali, yok karakolda sabıkalıların durumu, yok hapisanede bilmem neler... Yani şöyle ipe sapa gelen, hoşuma giden bir programa daha rastlamadım.

Daha rastlamadım, halbuki ne olur hep Kur'ân-ı Kerîm öğretse!?

Onu isteyen âşıklar da var. Kur'ân-ı Kerîm'i öğretse de dinlesem diyenler var.

Okuyamayanlar oradan dinleyecek. Bazıları kulaktan kolay alıyor. Bakıyorsun ümmî bir kadın çok güzel dinliyor, çok güzel anlıyor, çok güzel de anlatıyor.

Allah bize gayret versin.

c. Dinimiz İçim Çalışmalıyız

Biz biraz tembel bir ümmetiz. Başkaları bu işi yapmışlar. Ben sabahleyin televizyonu açtığım zaman, hıristiyan vâizlerin salonları doldurmuş böyle, vaazlarını dinliyorum her sabah. Açıyorum, bir kanal var hangisiyse, her halde kilisenin kanalı, sabahın erken vaktinde çok güzel dinî vaaz veriyor, ağlayan ağlayana.. Salon dopdolu böyle, adam birinci sınıf konuşmacı, çok güzel konuşuyor, etkiliyor, soru yağmuruna tutuyor karşısındakini, heyecanlandırıyor, salondakiler başlıyorlar ağlamaya.

Bunu yapmışlar onlar. Kilisenin kanalları var, televizyonları, radyoları var. Kilisenin okulları, üniversiteleri var. Kilisenin hastaneleri var. Kilisenin kreşleri var. Kilisenin adam-

ları var, kadınları var, teşkilatları var, hemşireleri var, rahibeleri var, papazları var, parası var, pulu var, gazetesi var, dergisi var, harıl harıl harıl çalışıyor.

Ey müslümanlar, ey mü'minler, ey Allah'ın sevgili kulları! Siz ne yapıyorsunuz? Dininiz için siz ne yapıyorsunuz, ne yaptınız, ne yapıyorsunuz?

Kiralık bir yerde kirayı vermekte zorlanıyorsunuz. Şuranın kirası, kirasını vermekte zorlanıyorsunuz.

Gelmiyor. Erkekler geliyor, kadınlar gelmiyor. Peygamber Efendimiz'in mescidine erkekler de gelirdi kadınlar da gelirdi; öne erkekler, arkaya çocuklar, en arkaya da kadınlar dururdu. Sabah namazına bile gelirlerdi.

Şimdi kadınlar gelmiyor. Kadınlar gelmeyince bu vaazları erkekler dinliyor, anlatacak karısına.

Kaç tanesi anlatacak, kaç tanesi duyduğunu aynen nakledecek? Sonra kaç tanesinin karısı dinleyecek?

Yani camiye gelince camide bereket oluyor. Caminin güzel olması lazım.

Çocuklar var, çocuklara bakıyoruz.

Çocuklar için de oyun yeri yap.

McDonalds nasıl yapıyor? McDonalds nasıl çocukları avlayacak oyun şeyi yapıyor?

Ana baba orada güzel yemek yesin, bize güzel müşteri olsun, para kazanalım diye çocuklara güzel odalar yapıyorlar, çocuklar McDonalds'ı gördü mü anasını babasını eteğini çekip oraya sürüklüyor orada oynayacağım diye, onlar da orada yemek yiyorlar.

McDonalds çocukları oyalamasını biliyor da sen ondan ibret almasını bilmiyor musun?

Sen de çocukları oyalayacak güzel bir yer al, çocuklara eğlence yeri yap, bir tanesini de sen çocuklara bak diye görevlendir.

Yetiştir kızlarını! Eğitimci yetiştir, mürebbiye yetiştir, çocuklara onlar baksın. Anneler de gelsin burada dinlerini öğrensinler, ondan sonra müslüman olarak yaşasınlar. Çünkü annenin Müslümanlığı çok faydalı oluyor, çocukluk çocuğuna çok tesirli oluyor.

Benim babam hafızdı, müftülükte çalışıyordu, her zaman kendisi söyler, evladım benim size çok faydam olmadı, bütün faydayı anneniz sağladı size diye. Kur'an'ı öğreten annemiz, daha başka şeyleri öğreten annemiz.

Neden?

Annenin vakti oluyor evde ev hanımı olarak, vakti oluyor ve öğretiyor çocuğuna. Baba işte, dükkanda, sabah gidiyor akşam geliyor, hafız da olsa hoca da olsa.. Annenin önemi büyük.

Hâsılı, işte bu gibi sebeplerden, bunlardan dolayı bizim de uğraşmamız, çalışmamız lazım ama biz zayıf müslümanlarız. Gayrimüslimler bizden daha çok dinleri için çalışıyorlar. İşte ortada eserleri.

Efendim burası onların memleketi de, burada biz immigrant'ız.

Peki gel bakalım senin memleketine gidelim, görelim bakalım Ankara, İstanbul nasıl, ne yapmışsın, ne kadar yapmışsın görelim!

d. Müslümanlığımıza Sahip Çıkmalıyız

Dedelerinin camilerini koruyabilmiş misin?

Bursa'da anlattılar yüreğim parçalandı. Bursa'nın valisi müftüyü çağırmış eski yıllarda, demiş ki;

“Müftü efendi, içinde cemaat olmayan, namaz kılınmayan camilerin listesini getir bana.” demiş.

Müftü efendi de cemaati olmayan, ezan okunmayan, namaz kılınmayan camilerin lis-

tesini yapmış birkaç sayfa, götürmüş valiye sunmuş, vali listeyi almış,

“Amma da uzun liste yapmışsın hoca ya!” demiş vali.

O zaman müftünün kafasına dank etmiş, “Bu vali bunu neden istedi? Namaz kılınmayan camiler!..” Onların hepsi satılmış sonra.

Burada kaç kişi suçlu?

O camilerinin civarındaki cemaatler suçlu, o camileri çalışmayan cemaat hâline getirdikleri için, namaz kılmadıkları için. Vali suçlu, müftü efendi suçlu, içinde namaz kılınmıyor diye camileri satanlar, vakıf şartlarına uymayanlar suçlu. Çünkü şimdi namaz kılınmaz da sonradan sen eğitimi düzeltirsin, ihtiyaç olur kılınır.

Camilerin malları mülkleri satılıyor, dükkânları gelirleri satılıyor, vakıfların vâridatı emekli sandığına devrediliyor.

Ne hakkı var!?

Yani ben paramı kazanmışım, mülkü kazanmışım, bunu şu hizmette kullanılsın diye vakfetmişim, başkaları bunu alıyor emekli sandığına mı verdim ben onu, emekli sandığı için mi düşündüm?

Ne hakkı var!?

Vakıfğuraba'yı oraya bağlıyor, bilmem neyi oraya bağlıyor.

Çok büyük zulüm, çok büyük vebal! Vakfı alıp da bir başka yere bağlamak...

Zaten kendisi emekli sandığını güzel mi idare ediyor veya sosyal sigortalar, neyse, nereye bağladılarsa?

İşte son zamanlarda bağladılar. Orası sanki doğru düzgün mü çalışıyor?

Orası çiftlik gibi çalışıyor, vakıflar da bir başka çiftlikti, bu sefer onu da oraya verdi.

Müslümanlar ne yapacak?

Yeni cami yapmak istedięi zaman haydi cemaatten para topla.

E vardı cami!?

Hepsini kapat, sat, gayrimüslimlere sat.

Nur-u Osmaniye Camisi'nin dükkânları gayrimüslimlerin elinde, onlar da kiliseye vakfetmişler, kilisenin eline geçmiş caminin dükkânları!

Ürdün'de şehirler kilise doldu, kilise doldurdular, biz karayoluyla geçerken görüyoruz.

Onlar her yere ibadethanelerini açıyorlar, kiliselerini, biz kendi ibadethalerimizi koruyamıyoruz. İyi müslümanlar değiliz. Buların vebali müslümanlara gelir, bize de gelmesin

diye çok çalışmamız lazım. Aman yâ Rabbi, ben suçlu değilim, ben elimden geldiği kadar çalıştım diyebilirsek ne mutlu, diyemezsek vebal bize de gelir.

Allah nevm ü gafletten cümlemizi ikaz eylesin.

el-Fâtiha.

Prof. Dr. Mahmud Es'ad COŞAN
2 Safer 1421 / 06.05.2000

[Bütün HADİS DERSLERİ'ne PDF olarak ulaşmak için tıklayınız.](#)

